

skal tage sig sammen og skal sige til sig selv, at han maa have sin Opmærksomhed henvendt paa Færdsvanskelighederne.

Det er dette, Bilisterne ikke forstaaer, fordi de ikke har været vant til at færdes paa Vejene. De har ikke faaet Færdighed i at køre, blot fordi de har aflagt de Prøver, de for Øjeblikket maa aflægge for at faa Lov til at styre en Bil. Der hører noget andet til. Det er lige meget, under hvilke Forhold Folk færdes paa Vejene, naar de blot har Øvelse. Men for Bilisternes Vedkommende er det ikke manglende Kendskab til Bilens Mekanik, der er Aarsag til Ulykkerne, nej, Grunden er for det meste den, at Bilisterne ikke forstaaer Færdsvanskelighederne; derfor bliver de nervøse, i det Øjeblik Vanskelighederne pludselig kommer frem.

Vi trænger til Regler om Færdelsesforholdene og til skærpede Bestemmelser overfor den forrykte og hensynsløse Maade, hvorpaa Bilisterne behandler andre Mennesker. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister, der jo arbejder paa nye Færdelsesregler, at vi faar saadanne gennemført hurtigst muligt. Og jeg vil gerne tale varmt for, at der bliver indført Erstatningspligt for Bilisterne i de Tilfælde, jeg har nævnt, f. Eks. for Tilsøling af andre ved at køre hensynsløst frem, naar andre Mennesker færdes paa Vejene. Fremdeles maa Bilisterne i højere Grad have Vigepligt, der maa sættes en Grænse, saaledes at de under ingen Omstændigheder kan raade over mere end den halve Vej; hvis Bilen er særlig bred i Forhold til Vejen, maa de have Forpligtelse til at holde stille, indtil den anden Part er passeret. Loven bør skærpes, og der maa aflægges andre Prøver end de, der nu aflægges, saaledes at de paagældende maa vise Kendskab til Færdsel paa Vejene og Forstaaelse af Færdsvanskelighederne.

Olufson: Maa jeg først vende mig til den højtærede Trafikminister. I Anledning af de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte med Hensyn til Forholdene ved Hirtshals, vil jeg sige, at netop den Maade, hvorpaa man er gaaet frem med Hensyn til at tage Ekspropriationssummen og fastsætte Lejen til almindelig Rente deraf, har bevirket, at Lejen i adskillige Tilfælde er blevet for høj, og det vil ogsaa bevirke, at Lejen for de ikke-eksproprierede Ejendomme stiger. Jeg takker for det Svar, jeg fik med Hensyn til Anlæg af Gader og Kloaker; disse Anlæg vil have ikke ringe Betydning med Hensyn til at skaffe Arbejde netop nu i denne arbejdsløse Periode, og jeg haaber, at man efter det Svar, den højtærede Mini-

ster gav, hurtigst muligt vil faa Forarbejderne tilendebragt og faa Arbejderne paa-begyndt. Det samme haaber jeg bliver Tilfældet med Hensyn til at faa Banen ført igennem, saaledes at ogsaa dette Arbejde kan blive udført i Løbet af Vinteren i den Tid, Arbejdet ved Havnen ligger stille.

Ligeledes vil jeg takke den højtærede Minister for det imødekommende Svar, han gav med Hensyn til Randers—Hadsund-Banen. Jeg er ganske klar over, at de Spørgsmaal, jeg rejste, ikke lader sig gennemføre i Løbet af 0,5, det tager sin Tid, og der skal mange og lange Forhandlinger til. Men naar man fra alle Sider erkender, at det er det eneste rigtige, at Banen bliver ført igennem fra Statsbanen over til Hadsund Nord, og naar man ser, hvilke Besparelser der kan blive dels ved Postvæsenets og dels ved selve Randers-Hadsund Banens Drift, tror jeg, det vil kunne lykkes at gennemføre disse Tanker.

Siden jeg talte her sidste Gang, har de forskellige Organisationer i Hadsund, baade Handelsforeningen, Borgerforeningen og Arbejdernes Fællesorganisation og andre interesserede Organisationer, været samlet til Møde, og de har sendt et Andragende ind til Trafikministeriet. Det er mig ogsaa bekendt, at Randers Byraad i Mødet forleden har behandlet Spørgsmaalet, for saa vidt det vedrører selve Randers. Det er saaledes en Sag af almindelig Interesse ude paa den Egn, det vedrører. Jeg takker, som sagt, den højtærede Minister for det imødekommende Svar og haaber, at de kommende Forhandlinger ikke vil blive alt for trange og lange.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Landbrugsminister. Medens jeg i al Almindelighed var tilfreds med det Svar, jeg fik af den højtærede Trafikminister, kan jeg ikke sige det samme med Hensyn til Landbrugsministeren. Den højtærede Minister søgte at lægge andet og mere ind i mine Udtalelser, end der laa i dem, og de bestemte Krav, jeg fremsatte, søgte han at komme udenom paa den lettest mulige Maade. Med Hensyn til den berømte Fjends Herreds Affære udtalte Ministeren, at jeg havde kritiseret, at han havde sat en Undersøgelse i Gang. Dette passer ikke; jeg har ikke kritiseret, at en Undersøgelse af denne Affære blev paabegyndt, det var ganske naturligt, efter at der var kommet bestemte Sigtelser frem med Hensyn til Husmændene deroppe i Fjends Herred. Det, jeg kritiserede, var Maaden, hvorpaa denne Undersøgelse blev paabegyndt. Jeg kritiserede, at den højtærede Minister ikke i Fjor vilde høre Tale om det Krav om at